

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanie 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanie.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carliata št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Dunaj 16. Nemški liberalci so imeli danes shod, na katerem se je sklenilo predlagati v državnem zboru odpravo § 14. drž. temeljnih zakonov. Glede predsedništva v zbornici poslancev so sklenili, da sicer ne zahtevajo nepogojno, da se jim odstopi mesto katerega člana predsedništva, da bodo se pa branili proti izvolitvi dra. Ferjančiča prvim podpredsednikom.

Dunaj 16. Prvi sekijski načelnik v ministerstvu za vnanje stvari, grof Welsersheimb, se je podal v Haag, da podpiše določbe mirovne konference.

Dunaj 16. »Reichspost« javlja, da se vlada bavi z vprašanjem, da se odpravi časniški kolek. Vlada sama se hoče v tem pogledu lotiti inicijative.

Dunaj 16. Poljski klub se je danes zopet bavil s vprašanjem o političnem položaju. O razpravah varujejo strogo tajnost. 14 členov kluba da je prijaznih misli o koaliciji z Nemei. Vsi ostali hočejo ostati v zvezi sedanje desnice. Na zadnje se menda sprejme resolucija, odobravaljoča izjave izvrševalnega odhoda desnice.

Bukarešta 16. Zdravje princa Karola se je znatno zboljšalo.

Budimpešta 16. Cesar se je podal ob 4. uri popoldne v Gödöllő.

Kolnija 16. »Kölnische Zeitung« piše navdušeno o predlogu v »Times«, da bi se Somojski otoki odstopili Nemčiji, ki ima tamkaj varovati mnogo večje koristi, nego Anglija in severna Amerika.

Vojna v južni Afriki.

Durban 16. Glasom službene brzjavke iz Ladysmitha, so se angleške čete, ko so si v petek ogledale postavo Boercev ob vzhodu soteske pri Tintri, vrstile zopet v taborišče.

P O D L I S T E K.

7

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Premoženja ni bilo. Nekaj denarja — malenkost — je dobila sestra za doto, za Pavla ni nič ostalo. Skrbni sorodniki so ga nagovarjali, naj poišče kakšno službo; kakor maturant z odliko bi bil že lahko kaj dobil. A Pavel ni maral; hotel je študirati. Koliko dijakov se šola, ki so v enakem položaju! Zakaj naj bi se ne posrečilo njemu, kar je mogoče drugim?

Nikakor se ni mogel sprijazniti z mislijo, da bi šel k železnici ali k pošti, ali v kakšen drugi urad. Tu bi bil vedno samo pol človeka, samo orodje. Lastnih ciljev ne bi mogel imeti, služiti bi moral vedno le tuji volji. Ne. On se mora česa naučiti, postati mora samostalen človek, da bo mogel delovati svobodno.

Dobil je majhen štipendij in s tem se je podal na Dunaj, študiral medicino. Če postane zdravnik, bo lahko povsem neodvisen. Tedaj se bo lahko pečal z svojimi cilji.

Oh, koliko jih ima, teh ciljev! Narod, ki je do skrajnosti zanemarjen, potrebuje delavcev, ki ga povzdignejo, borilcev, ki mu priboré njegove

Zopet pesek v oči!

Naši Italijani se radi babajo sosebno o kakih slovesnih prilikah: ako smo zložni, ako hočemo, smo močni, smo nepremagljivi.

Močni so res, temu se ne more oporekati. Nepremagljivi tudi. Saj mi Slovenci občutimo to dejstvo na lastni koži že toliko let. Pravo je na naši strani. Vsi etični, moralni momenti govore za nas. Sklicevati se moremo na človeško in božje pravo. Vrh tega so naši zastopniki tudi dolgo sedeli v večini, bila je torej tudi potrebna moč na naši strani, ki naj bi užaljenemu pravu našemu pripomogla do veljave. Vse zastoj: naše pravo čepi še danes pred vratmi, naše politične in narodne pravice se skrivajo še sedaj po neznanih temnih kotih, da jih ni videti nikjer, in od vseh atributov moderne in svobodne države današnjih dni smo mi primorski Slovenci jedino deležni — splošne vojaške dolžnosti in plačevanja davkov.

Mi imamo svoje pisano pravo, Italijani pa imajo faktično gospodstvo; mi se smemo do siteda kopati v moralnem zadoščenju, da je pravica na naši strani, Italijani pa se maste na obilnem uživanju vseh narodnih, političnih in tudi gospodarskih svoboščin.

In to stanje se zdi kakor da je petrificirano. Nad Avstrijo naj le besne viharji, ki pretresajo vse institucije: stanje na Primorskem ostaja mirna in nepremična točka v valovju dogodkov. Italijani so močni, nepremagljivi — njih gospodstvo je skala, ob kateri se valovi dogodkov razbijajo v svoje atome.

Ali pa so res tako močni? Ali so res nepremagljivi? Ali je njihova moč res — njihova? Ali bi bili res nepremagljivi, ako bi se opirali le na svojo moč? Ne, kajti v 1000 njihove moči predstavljajo oni le 000, pred katerimi stoji neka tuja enojka? Kaj so tri ničle brez

pravice; reveži, zaničevani koristni udje družbe, čakajo rešitve, pomoči, učiteljev, voditeljev; znanost išče učencev in pospeševalcev. Oh, vse polno je dela — in on se hoče resno pripraviti, da bo mogel izvrševati svoje naloge.

Na Dunaju je začelo za Pavla težko življenje. Dospelši v veliko mesto, si je poiskal malo sobice v predmestju Fünfhaus. To je bilo sicer daleč od vseučilišča, a moral je jako strogo računati, a sredi mesta so stanovanja draga. Potem je začel iskati instrukcije. To je bil pravi križev pot. V desetih hišah je moral potrkati na vrata, predno se mu je posrečilo, najti družino, ki mu je poverila znanstveno izobrazbo svojega paglavca za dve uri na teden, seveda za tako odškodnino, da ga je bilo skoro sram. S težkim trudom je dobil tako nekoliko instrukcij. Izračunal je, da bo ravno izhajal z zaslužkom, kajpada bo moral jako varčno živeti.

Kmalu se je pa moral prepričati, da je varčno življenje dokajšna umetnost. Njegovi gojenci so stanovali po najrazličnejših krajih mesta. Ako bi se hotel posluževati tramvaja, bi moral zavoziti precej in tega njegova blagajnica ni dopuščala. Hodil je torej vedno peš, a to ga je utrudilo zelo. Kaj rad bi si bil včasih privoščil požirek piva, toda premagal se je, ker je potreboval denar za druge, potrebnejše reči.

enojke spredaj? Trikrat — nič. Z enojko spredaj pa so pošten tisočak.

Tako je. Moč Italijanov je moč vladajočega sistema, ki so po raznih transmisijah prenaša na kolesa italijanske signorie. Na vseh straneh so take transmisije. Jedna najglavnejših takih naprav pa je v poročanju o tukajšnjih razmerah. Naši poslanci so že ob neštevilnih prilikah označili ves način oficijelnega poročanja za rabo službenega sveta na Dunaju. V tem listu pa smo se že opetovano bavili s poročili korespondenčne pisarne za obveščanje neslužbene javnosti. Jedna in druga poročila so tendenciozna, so — pesek v oči. Vsa so prikrojena tako, da svet vidi naše razmere v najlepši luči in da mora imeti o italijanski gospodi le najboljše menenje. Kar je dobrega, se povzdiguje, kar je neugodnega, se potajuje, ali pa se — če je le mogoče — piše na račun drugih, nedolžnih. In ti drugi smo navadno mi Slovenci in Hrvatje. Kako poroča n. pr. korespondenčni biró, če so se kje v teh krajih dogodili izgredi! Če so naši topli, so zločinci, ker so topli, če so bili naši tepeni, so pa zopet naši krivi, ker so izzivali. In če se pa že stvar nikakor ne da naprtiti na slovenska pleča, tedaj pa se najbolj krvavi izgredi, najhujše demonstracije in bodisi tudi bombe krčijo v — brezpomembno otročarijo. Tako je gospodovalni življ laški vedno v lepi luči. Od todi prilaga tudi, da so na Dunaju uverjeni, da bi bila usodna pogreška, ako bi hoteli kaj preminjati na sedanjem stanju.

V tem uverjenju, vladajočem na Dunaju, je moč Italijanov, to je enojka, stoječa pred tremi italijanskimi ničlami, to ustvarja tisočak italijanske moči! Pesek v oči, ki se fabricira v Trstu in naprava, ki trosi ta pesek na vse strani, je transmisija, ki prenaša moč na italijanska kolesa!

Tako se je zgodilo zopet te dni, da je korespondenčni biró usul kar cele pesti peska svetu v oči. Čujte, ljudje božji: govoré o rešitvi krize

— No, to se že izpremeni, je mislil; nekaj let se vse pretrpi in potem pride plačilo za vse.

Toda leta so dolga. Marsikaj se je pač izpremenilo, a ne na bolje. Eden njegovih učencev je propadal na vsakem izpitu. Pavel mu ni mogel po sili vlti modrosti v glavo. Nadarjen ni bil, učiti se ni hotel. Pavel je opozoril dečkove starše na to, da je vsaki trud zaman, češ, morda ima fant zmožnost za kaj drugega, za kakšno pošteno rokodelstvo. Starši so bili zelo hudi, ne na svojega paglavca, temveč na instruktorja, ki ni iz njihovega zlatega tepčeta znal narediti modrijana, ter so mu odpovedali, svojega ljubega sinčka so pa vtaknili v vojaško šolo, češ, tam že kaj postane iz njega.

Pavel se je poslovil. To izgubo je občutil britko, ker je segala globoko v njegov žep.

Instrukcije so mu v obče precej presedale. Mučiti se je moral neskončno in kadar se je moral sam učiti, je bil navadno že tako utrujen, da se je komaj zaglobil v tvarino. Često mu je primanjkovalo denarja za drage medicinske preparate. Tovariši so ga neprenehoma vabili v gostilne in kavarne in potreboval je mnogo duševne energije, da se jim je upiral. Včasih so mu prav pošteno prigovarjali in čutil je, da imajo prav.

(Pride še.)

v naši municipalni palači, je rečeni od denarja davkoplačevalcev vzdrževani zavod raznesel v svet vest, da je popolnoma zmagala — zmerna stranka z županom Dompierijem na čelu!! Zmerna stranka v sedanjem mestnem zboru! Kje je, povejte nam ljudje božji, ta zmerna stranka, in v čem je še kedaj pokazala svojo zmernost? Mar v toleranci ali znosljivosti nasproti slovenskemu prebivalstvu? Kje so bili ti »zmerni« življi, ko je v zbornici kruto moralno in brahijalno nasilje praznovalo svoje najgnusnejše orgije? Se-li je le jeden sam oglašil proti taki sramoti? Je-li bil med njimi le jeden sam, ki bi se bil povodom divjanja radi dvojezičnih napisov — divjanja, ki je bilo naperjeno proti avtoriteti države — oglašil v pomirljivem zmislu?! Ali niso povodom sramotnega divjanja radi hrvatskega gimnazija kar tekmovali vsi, ne izvzemši ni jednega »zmernega«?! Se-li je le jeden samo mej njimi pokazal manj fanatika, vsaj v toliko, da bi bil izrekel besedo graje, ko je druhal razbijala okna škofijske palače, da bi bil izrekel besedo graje, ko je druhal pretepala po ulicah slovenske novince?! Je-li bil le jeden sam mej njimi, ki bi bil v aferi Nabergojevi rekel tovarišem: uklonimo se pred zakonom?! In so-li ti gospodje zmerni v konceptu svoje »velike politike«: v pehanju za investitimi idejmi, v zasledovanju izvestnih ciljev državno-pravnih pravi?! Kdo je pisal ono glasovito pismo bivšemu predsedniku italijanske komore, Zanardelliju, o glasovitem shodu italijanskih županov?! Kdo je tiral s tem notranjo avstrijsko stvar pred sodišče tuje države, pregrešivši se s tem toliko proti dolžni lojalnosti do lastne države, kolikor proti najprimitivnejim zahtevam takta v razmerju mej državami?! Mar ni bil to dr. Dompieri, vodja stranke »zmernih«?! V čem se je sploh kedaj še pokazala »zmernost« teh ljudi?!

Nikdar in nikjer. Korespondenčni biró je hotel zopet enkrat nasuti svetu peska v oči, da bo verjel, da je na Primorskem vse prav, vse lepo, vse uzorno, in da — in to je glavno — mora tudi ostati tako! Ni zlomka, da bi na Dunaju ne bili veseli, ko so dobili iz Trsta blažilno sporočilo, da so na vsej črti zmagali — zmerni ljudje! Le jednemu se čudimo mi: da jih na Dunaju ne peče že v očeh ves ta — pesek!

Politični pregled.

TRST 16. oktobra 1899.

K položaju. Jutri se snide državni zbor, danes pa so se preklicale jezikovne naredbe. Parlamentarna instalacija vlade grofa Claryja bo torej spremljana po činu, s katerim se narodu češkemu vzkrati zopet kos že pridobljenega prava, državi pa — kos avtoritete. Ustvarjen je jako usoden prejudice. Stranke, ki zaidejo kedaj v stanje obnemoglosti, bodo vedele odslej, kako morejo ovirati delo, če že sodelovati ne morejo. Da-li se grof Clary in njegovi tovariši zavedajo, za kako ceno kupili »pomirjenje« Nemcev?! Cena je ogromna, to pa, kar so dobili za to ceno, je mehurček iz milove vode, ki lahko poči sleherni trenotek. Menijo, da so osigurali redno delovanje parlamenta. Bržkone se varajo. Nemški listi se bahajo, češ, vidite, kako prav smo imeli, ka smo trdili, da se ni bati obstrukcije Čehov, tudi če se jezikovne naredbe odpravijo. Kaže, da bo res tako, toda le dotlej, dokler obstoji desnica. Čehi se hočejo brzdati le iz ozirov na druge skupine na desni; ako pa se razbije desnica, ako zadobé Čehi svobodno roko in bodo videli, da morajo sami skrbeti za-se, pa bo videl g. grof Clary, po čem je — češka obstrukcija. Ako jo bo pa gospod grof vozil tako, da se bo desnica mogla ohraniti, ne bo češke obstrukcije, ali s tem se izjalove nade nemških skupin, potem pa se prej ali slej povrne — Schönererjeva obstrukcija! To sti Seila in Karibda, med katerima se lovi čolniček Claryjeve vlade in tam daleč plavajo kosi jezikovnih naredeb in — državne avtoritete.

V poljskem kolu se vrši te dni razprava o političnem položaju. Razprave so tajne, za to je vse, kar pišejo nemški listi o razkolu, zgolj kombinacija in pobožna želja. Da je par mož v poljskem »kolu«, ki silijo v zvezo z Nemei, to je stara stvar, in smo vedeli to že pred to razpravo. Ali ta četica je danes bolj brezpomembna nego kedaj poprej.

Jedini dve bistri glavi svojije zgubila: Madejski je odšel v gosposko zbornico, Rutovskemu pa leži v želodec polom gališke hranilnice — propal je materialno popolnoma. Zveza zloglasnega »Slowo Polskie« s poneverjenji v gališki hranilnici je tej liberalni struji v poljskem kolu podrla vse simpatije v poljski javnosti. Zato meni tudi »Piccolo« v svoji brzjavki, da resolucija poljskega kola se bo glasila bržkone za solidarnost z desnico.

Češko svarilo na adresu nemške katoliške ljudske stranke. Odlična revija, ki izhaja pod naslovom »Češka revija«, je priobčila resen opomin na adresu nemške katoliške ljudske stranke. Tega opomina naj bi poslednja ne prezirala. »Češka revija« je priobčila članek o sedanjem položaju Čehov. Stališče Čehov nasproti vladi Claryjevi more biti le opozicijonelno; ali ob do-ločanju stopinje te opozicije bodo Čehi jemali ozir na druge stranke večine. Čehi nočejo, da bi radi njih desnica razpala, ali tudi desnica mora poštovati Čeha. Ako je za poslednje dan casus belli, morajo tudi ostale skupine umeti dolžnosti zavezništva tako, da casus belli velja tudi za njih.

Potem se obrača člankar naravnost do nemške katoliške ljudske stranke in jo opozarja, da bi vsaka dvoumna politika na nje strani utegnila ljuto maščevati se nanjej sami. Avktor misli tu na izjave v nekaterih konservativnih listih, da jezikovne naredbe nič ne brigajo katol. ljudske stranke. Tako stališče nebriganja bi utegnilo imeti za večino zelo nevarnih posledic. Čehi mi morda začeli razmišljati: »Ako nam tudi po odpravi jezikovnih naredeb nasprotstvo Nemcev ne odpade, ako bi v zvezi s konservativnimi Nemei zgubljali efektivni dobiček in napredek svojega prava, a bi ne izgubili jeze nemških sorjakov proti nam, in ako bi vzle tej škodi naši prijatelji ostajali pasivni, ali bi celo novih žrtev zahtevali od nas — ali ne bi bilo potem boljše služeno našim narodnim in gospodarskim koristim, ako bito, kar dajemo alpskim Nemcem in radi česar dobivamo v zameno najhuje sovražstvo domačih Nemcev, dovoljevali raje tem poslednjim in bi tako omogočili mirno ukupno življenje v teh deželah«.

To je jako resen opomin, ki ga je »Češka revija« poslala na adresu nemških »konservativcev«. Nemški konservativci so navadno jako hladni in previdni računarji, menimo torej, da si lahko napravijo primero mej tem, kar so oni sami sedaj, in mej tem, kar bi bili potem, ko bi se narod češki združil z liberalnimi življi nemškimi! Danes so jedna najvplivnejših skupin, potem bi jim bila vdvzeta možnost do kakoršnjega si bodi odločanja v političnem življenju države. Ako se jim taka perspektiva zdi vabljiva, naj le nadaljujejo svojo dvoumno taktiko; ako se jim pa ne zdi, akoso uverjeni, da jim nobena druga kombinacija ne more nuditi tako ugodnih šans za uveljavljanje njih vpliva, kakor ravno njih sedanje razmerje na desni, potem pa naj ne skušajo sleherni hip odtezati se dolžnostim zavezništva. Aut — aut.

Časniški kolek. Dunajska »Reichspost« hoče vedeti, da se vlada bavi z vprašanjem odprave kolka. Vlada sama da hoče poprijeti inicijativo, da odpravi to oviro svobodnemu razvoju novinstva in z istim spojene industrije. Sporočilo čujemo pač, ali verjeti mu ne moremo.

Vojna v južni Afriki. Če pojde s poročevanjem z bojišča tako dalje, kakor doslej, ne bomo imeli nikdar prave slike o dogodkih. Ni dvomiti, da se že sedaj vrše važni dogodki, ali brzjavke so tako suhe in neumljive, da ne izveš ničesar. Druzega pozitivnega ne vemo ničesar, nego da so Boerci razdejali par železniških vlakov in da je brzjavna zveza pretrgana na mnogo strani na angleški posesti. Angleška cenzura je stroga. In ker ugodnega ne more poročati, pa ne poroča ničesar. Transval pa ne more poročati, ker na vse strani meji na angleška posestva, oziroma — na Vzhod — na portugalska. Portugal pa mora simpatizirati z Angleži in v tem zmislu tudi cenzurirati poročila.

Domače vesti.

Preblagorodnemu gospodu grofu Goßsu v Trstu. Visokoradni gospod grof! Njegovo Veličanstvo Vas je postavilo za Svojega name-

stnika v Trstu z dolžnostjo, da skrbite za to, da se od Njega potrjeni zakoni tudi izvršujejo.

Kako dolgo bo torej še trajalo nezakonito stanje v naši občini? Občinski odbor vodi in gospodari že poldrugo leto. **Zakaj se ne konstituira zastopstvo, izbrano pred dvema in pol leta, ako je bilo od upravnega sodišča res potrjeno?!**

Pričakujemo odgovora

udani volileci.

Opertalj v Istri, dne 12. okt. 1899.

Prva slovenske filozofinje. Bivša upraviteljica »Edinosti« in znana slovenska pisateljica, gospica Zofija Kveder, je vsprejeta na vsenčelišču v Bernu kakor redna slušateljica modroslovja.

Slovenska čitalnica v Škedenju je priredila minolo nedeljo krasno veselico, kakoršnjih vidiš le redkokje na deželi. Udeležba iz mesta je bila sicer pičila radi silno neugodnega vremena, ali domačinov je bilo toliko, da je veselica krasno vspela tudi v tem pogledu. Mešani in možki zbor »Velesile« — nad 40 pevcev in pevk — je pel divno, kakor more le pet zbor z izvrstnim materialom in izvrstno šolo. O Bartlovem zboru »Oj planine« ne govorimo dalje, ker je to, skoro bi rekli, že stalna točka na programu naših mešanih zborov. V Škedenju so ga peli tako, da občinstvo ni odnehalo, dokler ga niso ponovili. Posebno preizno in fino nijansirano se je izvel mešani zbor »Lunice«, istotako Volaričev četerospev »Čolničku« (gg. Godina-Kudrič, Sanein-Čočo, Flego-Lazar in Sanein-Ček ml.). Peta točka je bila deklamacija »Mojemu narodu«, katero je z navdušenjem izvela gospica Marija Godinova.

»Venček ruskih pesmi!« »Ej uhmem!« Spomini na Slovanskega! Spomini na one dni, ko se je največje gledališče tržaško stresalo slovanskega navdušenja in ponosa, ko je naše občinstvo videlo prvokrat, kaj imamo Slovani in z čem se moremo ponášati pred vsem glasbenim svetom. Kako je vplivala na sreca vsa miloba ruske narodne pesmi! In škedenjski tamburaši so bili izborni interpreti duše ruskega naroda, kakor se ista zreali v pesmi. Da niso tamburaši imeli nobene druge točke na programu, imenovati bi jih morali na častnem mestu tega poročila že radi te jedne točke.

Nedvedova skladba »Vijolčin vonj«, mešani zbor, je tudi po svojem preiznem, gotovem in v vseh znankah čistem izvajanju popolnoma zadovoljila občinstvo ter se je morala ponavljati. Brajša-Pižonov zbor »Istarskim Sokolom« je udarjal tamburaški zbor. Ta pesem je sicer prešla nekako v meso in kri slovensko-hrvatskega naroda, peva se o vsaki priliki ter gotovo se v kratkem udomači in postane prava narodna pesem, a vendar jo človek posluša vedno z enako slastjo, vedno objema poslušalec o nje zvokih enako blagodejno čustvo: hvaležnost naroda do svojih voditeljev. A veselica minole nedelje nam je ponudila to pesem v povsem drugačni, lepši obliki: svirala se je na tamburaški zbor. Res zelo hvaležno delo. Z narodnim duhom navdahnjena pesem, spremljana s pravim jugoslovanskim godalom, vstvarja res divno harmonijo. Predzadnja točka je bil Vilharjev možki zbor »Bog i Slovani«. Splošno menenje je, da polaga slavni skladatelj vso svojo moč v nizke glasove, v base. Naravno je torej, da mora vsaki pevski zbor, ki hoče peti v pravem duhu skladatelja, razpolagati z močnim in izvežbanim materialom glede basov. In ravno to je gotovo najmočnejša stran »Velesile«: v basih je ta zbor nepresegljiv. Kako se strinjajo tu veličastni akordi z velikansko močjo, s katero lahko razpolaga Slovanstvo. To človeka elektrizira, ob takih zbiorih si lahko erpa moči in odločnosti za nadaljni boj, a vzbuja mu ob enem ponos, da je sin onega velikanskega naroda, ki bo igral v bližnji bodočnosti odločilno ulogo v evropskem, da, v svetovnem koncertu. — Zadnja točka vsporeda je bila Malovrhova igra »Šolski nadzornik«. Izvajala se je povsem dobro, žal, tu pa tam pretiho, tako, da občinstvo v ozadju velike dvorane ni razumelo vsega. Pohvaliti pa je treba, da so se vse osebe prav dobro naučile svoje uloge in da ni bilo tistega glasnega šepetalčevega šepetanja, ki grozno žali uho. Učitelj Petrovič (g. D. Godina) je igral povsem naravno v vseh situacijah. Uloga, ktero si je izbral, je radi raznovrstnih spletk precej težka, a hvaležna za tistega, ki jo razume. (Želeti bi bilo le tu pa tam več razumljive in počasne govorice.) Njegova soproga (gea. D. Gregorič) je tudi igrala neprisljano in z

neko preprosto pristranostjo, ki vpliva na gledalec jako dobro. Sploh je ona nastopila že večkrat pred občinstvom in imeli smo že priliko pohvaliti jo radi njenih igralskih vrlin. »Jelica, njuna hči« (gea. Marija Samin) je bila tudi popolnoma kos svoji nalogi. O svojem prvem nastopu je bila sicer boječa in pertiha, a v nadaljnjem razvoju igre se je ojunčila kmalu tako, da ni nobeden sodil, da je prvič na odru. Kako pogumno in samosvestno je n. pr. odgovarjala g. nadzorniku, ko si je dovolil povpraševati jo po skrivnostih njenega srea! Na splošno zadovoljnost je igral tudi nadzornik Pepovič (g. B. Kariž). Kretal se je dobro v vsej igri, in jezik mu je tudi tekel povsem gladko, da mu ni bilo treba bojevati se z besedilom. Isto velja tudi o pripravniku Stankotu (g. V. Godina), le tu pa tam je pokazal neko negotovost v govorici, ki je pa stalna spremljevalka prvega nastopa. Pisar Kragulj (g. Josip Flego) je s svojim popolnoma naravno jecljajočim glasom vzbujal mnogo smeha. Igra je bil srečno izbrana. Snov ji je vzeta iz priprostega vaškega življenja, ki je našemu ljudstvu najbolj prikladna, in nima tiste trivialnosti, ki ljudstvu bolj škoduje nego koristi. Po kratkem odmoru se je razvil vesel ples.

Na vsej predstavi smo dobivali utis, da se je v Škedenju vse nekaj preosnovalo, ojačilo, omladilo in osvežilo. »Vesela« je sedaj v taki sestavi, da ima le malo vrstnikov med slov. društvi po vsem Slovenskem. Z zavestjo ponosa lahko zre gospod pevovodja Pižon na to svojo vrlo četo. In ta tamburaški zbor! Kako življenje je v njem, kako navdušenje, kolika ljubezen do slovanske glasbene umetnosti! In kako fina interpretacija, kako nijansiranje! Pa tudi godba škedenjska! Kje na deželi imajo tako glasbo, kakor jo imajo sedaj v Škedenju, sedaj — odkar imajo voditelja-strokovnjaka, domačina gospoda Andreja Godina! Pod takim vodstvom morata vspevati tamburaški zbor in godba. Mi čestitamo Škedenjem na tej aktivizaciji.

Zložno torej, neumorno naprej, vrli Škedenjci, po poti dela do napredka v čast in srečno bodočnost naše slovenske okolice.

Slava rodoljubkam v Kranju! Iz Kranja smo prejeli nastopni poziv:

»Velecenjene gospe in gospice!

V Trstu so lansko leto slovenske dame ustanovile »Zavod sv. Nikolaja« kakor zavetišče za vse službujoče ženstvo v tem velikem primorskem mestu.

Tržaške slovenske gospe so videle namreč, kako na stotine slovenskih deklet vsako leto prihaja v Trst cvetočih in zdravih, a da tam le prekmalo ovenejo, ker so prišle v roke brezvestnim ljudem, ki jih uničujejo duševno in telesno; — videle so takšne strte, ovenele cvetke, videle njihovo nadalnje životarjenje, videle bitja, ki so v nadlego sebi in vsemu svetu.

Ta nesreča tisočerihi slovenskih deklet je pretresla blage dame, in sklenile so, rešiti kolikor le mogoče. Radi tega so ustanovile »Zavod sv. Nikolaja«, kateremu je vzvišeni namen, vsprejemati neizkušena slovenska dekleta, ki prihajajo v Trst iskat službe, pod svoje okrilje, jih svariti pred različnimi skritimi zankami, ki so jim tam nastavljene povsodi, jim pomagati o iskanju službe, jih preiskovati, ko so brez službe, brez sredstev, in jim, zapuščenim revam v daljnem mestu, biti v vsakem oziru zvezda voditeljica, da se tako ohranijo slovenskemu narodu zdrava in krepostna, duševno in telesno sposobna, da postanejo kedaj dobre slovenske matere ali pa da vsaj ostanejo poštene služkinje.

To plemenito nalogo si je stavil »Zavod sv. Nikolaja« in lepo število slovenskih deklet je v njem že našlo varno pribežališče. Ali breme, ki so si je blage slov. gospe tržaške naložile s tem, je pretežko in za dalje časa jim ne bo mogoče zmagovati vseh stroškov; radi tega so se po »Edinosti« že opetovano obrnile do slovenskega občinstva s prošnjo za podporo, posebno pa so prosile in rotilo slovenske žene po vsej slovenski domovini, naj jih podpirajo s pobiranjem radovoljnih doneskov, da bodo mogle vztrajati v svojem blagem delu.

Toda slovenske žene po širni naši domačiji so ostale do sedaj — odbivši malo častnih izjem — za te prošnje gluhe, kakor da njim ni nič ležeče na tisoč in tisoč slovenskih dekletah, kakor da njim ni nič ležeče na časti slovenskega ženstva!

Ali naj se mej narodom našim udomači taka brezbriznost za tako vzvišene, plemenite stvari?

Ne, velecenjene gospe in gospice, to ne sme biti! Pokažimo, da nam je na srečo blagor službujoče ženske mladine slovenske, ki iz vseh koncev slovenske zemlje prihaja v Trst po zaslužek, da nam je na srečo sreča, prava sreča slovenske domovine, kateri je zdrava in krepostna slovenska žena — temelj!

Darujmo torej radostnega srea vsaka po svojih močeh! Nabrano svoto pošljemo potem »Zavodu sv. Nikolaja« v Trst kakor dar gospa in gospodičin mesta Kranja.

V Kranji, 29. septembra 1899.

Tako se je glasil poziv, s katerim so rodoljubke v Kranju — njim na čelu veleblagorodni gospa M. Mayrova in gospica Olga Den — nabrale lepo svoto 56 gl. 50 nč. Darovale so: Terezija Florjan 4 gl., Ivana Hubad 50 nč., Marija Killer ml. 2 gl., Marija Korošec 2 gld., Terezija Kone 1 gl., Marija Lavrenčič 4 gl., Matilda Majdič 10 gl., Ivana Majdič 5 gl., Marija Marenčič gl. 1.50, Marija Mayr 2 gl., Ana Mayr 1 gld., Janja Miklavčič 50 nč., Antonija Novak 1 gld., Josefina Omrsu 1 gl., Marija Pire 2 gl., Josipina Pučnik gld. 1.50, Antonija Preve 3 gld., Mara Rakove 1 gld., Helena Pavšlar 5 gld., Jeanetta Sajovic 2 gold., Olga Šavnik 2 gold., Leopoldina Šavnik 3 gold., Ana Štempihar 1 gold. in Olga Den 50 nč.

Slava rodoljubkam v Kranju, ki so pokazale, kako treba vršiti narodno delo, kako reševati narod, kjer je v nevarnosti, in kako bodi mejsebojno podpiranje v — praksi!

Zopet jeden. V petek je bil že znani celjski policaj Kunst spoznan krivim prestopka po § 331. kaz. zak., storjenega s tem, da je dne 8. avgusta letos, ko je bil v službi, gospico Rožo Žimniakovo osuval in ozmerjal. Obsojen je bil na tri dni zavora. In državno pravdnistvo v Celju toži one, ki se izrekajo za uvedenje drž. policije, češ, da se s tem celjska policija — žali.

Spomin iz Celja. Radi znanih dogodkov ob obisku čeških akademikov v Celju je bil državni pravdnik uvel preiskavo proti deželniima poslanecima dru. Serncu in dru. Dečkotu, ker sta šla z Čehi na razvaline in ker je dr. Dečko rekel županu Stiegerju, da se Celje že ukroti, češ, da sta s tem zagrešila javno nasilstvo. Ljubljanski listi pa javljajo sedaj, da se je preiskava proti imenovanim gospodoma ustavila, ker je vsa ovadbane utemeljena.

Zahvala. Petricea členov bratovščine svetega Cirila in Metoda v Trstu so podarili cerkvi sv. Cirila in Metoda v Trebčah prelepo podobo s trobojnim trakom. Za to lepo darilo izrekajo Padričani najiskrenejšo zahvalo.

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 320 slučajev bolezni, 375 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 691, med njimi 100 ponesrečenec na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam se je naznailo 170. Podpor je blagajna izplačala ta teden 8678.64 kron.

Ljudske zabave, ki so se vršile do sedaj na stavbišču Ralli ob ulodu v javni vrt, se preselijo na stavbišče Banelli med ulicama Foscolo in Istituto. Sosedje naj si že sedaj na primeren način okrepe svoje živce, da bodo brez škode za svoje zdravje zamogli prenašati ta vrišč, krik, škripanje in hreščanje raznih godal.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj predpoludne se je na tuk. deželnem sodišču vršila tajna razprava proti 19-letni natakarici Franji R. iz Komna, toženi radi razžaljenja veličanstva. Razprava se je odgodila, da se zaslišijo še nekatere priče, zlasti Angelina N., ki je stvar ovadila.

Pes je ugriznil včeraj popoldne 12-letno Emilijo Jak iz ulice Kandler na desni roki. Na zdravniški postaji so ji podelili potrebno pomoč.

Nevaren gost. Včeraj so aretirali v njegovem stanovanju v ulici Pozzo bianco št. 2. zidarja Nazarija Bindi iz Forlija na Italijanskem. Isti je prestal že več kazni za razne težke zločine. Italijanske oblasti same so ga proglasile obče nevarnim. Vsled tega ga je naše redarstvo zaprlo ter te dni osrečijo zopet domovino — Italijo z častno osebo tega poštenjaka.

Krvav dogodek. Vojak Florestan, o katerem smo poročali včeraj, da je bil v nedeljo večer, ko se ni dal aretirati, težko ranjen s sabljami redarjev, je, kakor čujemo, sicer nevarno bolan, vendar

je upati, da mu zdravniki rešijo življenje. Iz bolnišnice bo potoval v garnizijski zapor.

Tatvine. Zadnjo soboto je drzen umovnič ukradel iz izložnice tvrdke Karol Gasser 2 komada barvanega flanela, vredna 60 gld. Dogodek so naznanili redarstvu.

Dinarju Jakobu Franku iz ulice Boshetto št. 8 je nekdo včeraj popoldne ukradel v neki krčmi v ulici Caserma novčarko z 6 gld.

Vratarici hiše št. 4 v ulici degli Artisti je bilo ukradene stare obleke in raznih drugih predmetov, skupaj v vrednosti 25 gld.

Tudi ta slučaj sta se javila redarstvu.

Aretirana. Včeraj so zaprli 26-letnega Ivana St. iz sv. Marije Magdalene spodnje, ker je v neki gostilni v Škedenju zadnjo nedeljo vrgel steklenico v svojega prijatelja Josipa V. od ondot ter ga ranil na glavi. Kakor je videti, ima letošnje novo vino precejšnjo moč.

Delavea Viktorja C., ki je o gornji priliki vrgel kamen proti nekemu redarju, so izročili deželnemu sodišču, pred katerim bo imel odgovarjati radi javnega nasilstva.

Ponesrečen kolesar. 34-letni postrešček Anton Čergolj iz ulice Bergamaseo št. 10 je na koperski cesti padel s kolesa ter si zlomil desno golenico. Spravili so ga v tuk. bolnišnico.

Najdeno. Na komisarijatu pri sv. Jakobu se hrani svilnata mošnjica s šiviljskim orodjem, katero je včeraj neka deklica našla v ulici Giuliani.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 18. oktobra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: trg stara Barriera št. 1, manifakturno blago; v ulici Giulia št. 15, hišna oprava in steklenina; v Kjadinu št. 310, hišna oprava; v ulici Torrente št. 10, bicikli; Corso št. 2, pisalni stroji in štipilje.

Književnost.

Novi knjigi.

Tudi mej Sloveni že znani odlični pisatelj hrvatski, veleč. gospod župnik Ivan Nep. Jemeršić v Grubišnem polju, nam je zopet doposlal na ogled krasno knjigo »Hrvatski narod«, drugo izdanje. Prvo izdanje je bil državni pravdnik v Zagrebu — zaplenil! Že to dejstvo samo na sebi je dovoljno priporočilo. Slovence je znan gosp. pisatelj že iz divne knjige »Materino delo za Boga in domovino«, katero je naš pesnik Simon Gregorčič priredil tudi za Slovence.

Ne moremo se baviti temeljito s to poljudno pisano knjigo »Hrvatski Narod«, toliko pa pravimo, da zasluži, da bi jo s pridom čital tudi sleherni Slovenec, da bi se seznanil s zgodovino, zemljepisom in političnimi razmerami na Hrvatskem. Knjiga je pisana v tako lepi, priprosti besedi, da jo lahko ume vsaki le količkaj olikani Slovenec.

Da bodo videli čitatelji smer in kolikor toliko dikiro Jemeršičeve knjige, naj prevedemo tukaj odstavek iz III. poglavja »Sprehod po Hrvatskem«, ki govori o Istri.

»Obrni se sedaj proti zapadu, proti solčnemu zahodu, pa pregledaj daljnim pogledom vso Istro, večinoma kamenito in siromašno, in naseljeno z narodom, kateri v svoji revščini nima ničesar razven svoje poštenosti in svoje vere. Ta narod se odlikuje po zdravem razumu in hrvatski zavesti, ki ne dopušča nikomur, da bi jo grdil. Istra, da-si

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

revna, je naša ponosna in mila sestra. Na zapadni obali je nekaj Italijanov, s katerimi se Hrvati morajo boriti, ker oni, čeprav v manjšini, hočejo povsodi vladati nad Hrvati. A z božjo pomočjo in po vztrajnosti Hrvatov podleže ta nasprotnik.

V svoji revščini a poštenosti si je odgojil narod v Istri vrlih učenih sinov, ki se sedaj borijo za pravice Hrvatov v Istri. V tem je začel vladika Dobriča, a sedaj še vedno branijo tukaj hrvatske pravice Vitezići, Volarići, Trinajstići, Laginja, Mandić, Spinčić, Slovenec Jenko in mnogi drugi. Le z naobrazbo in učenostjo so mogli ti večinoma nepremožni možje oteči svojo okolico italijanskega pritiska, kajti tam obiskuje vsaki, kdor le more, ljudske šole in gimnazije; zato ni čudo, da sam narod vzdihuje po hrvatskih šolah, katerih mu vlada ne daje. Narod sam nabira po vsem Hrvatskem denar za društvo sv. Cirila in Metoda, katero društvo zida hrvatske šole v vaseh, kjer je to potrebno. Kolikor več bo dohodkov, toliko več bo tudi šol.

V severnem delu Istre živi lepo število Slovencev, ki pa živijo s Hrvati kakor s pravimi brati in se borijo z njimi skupno proti Italijanom. Ta sloga napolnjuje vsakega rodoljuba z upom v srečnejšo bodočnost. Slovenci imajo malo sreče, kakor mi, ker so tudi oni razcepljeni pod raznimi vladami ter se morajo povsod boriti ali proti Nemcem, ali proti Italijanom.

Vso knjigo preveja globoka rodoljubna ljubezen. Priporočamo jo še enkrat prav gorko našim čitateljem. Knjigo, ki šteje 544 strani, je dobiti za 1 gold. 20 nvč. pri gosp. pisatelju v Grubišnem polju.

Od istega pisatelja nam je došel prevod Vaelava Vladivoja Tomeka »Zgodovine kraljevine Češke«. Kar smo rekli o »Hrv. narodu« gledé hrvatskih razmer, to velja tudi o Tomekovi knjigi gledé Češke. Kdor hoče poznati sedanji položaj obeh bratskih narodov, mora se uglobiti v minole čase. Tukaj velja v pravem zmislu besede rek, da je zgodovina učiteljica narodom. Prevod je krasen. Istemu na čelu stoji životopis pisatelja in uvod iz peresa prevodilca. Cena 2 gld.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 17. »Wiener Zeitung« objavlja naredbo ministerstev za notranje stvari, pravosodje, finance, trgovino in poljedelstvo o rabi deželnih jezikov na oblastih v kraljestvu Češkem. §. 1. pravi, da je ministerska naredba od 24. februarja 1898. razveljavljena. Dokler se raba jezikov ne uredi potom zakona, bodo veljala določila, ki so veljala pred začetkom naredbe. od 5. aprila 1897, a razveljavljene dne 15. marca 1898., to je pred Badenijevimi jezikovnimi navedbami. Hkrati objavlja »Wiener Zeitung« naredbo istih ministerstev o rabi deželnih jezikov na oblastih na Moravskem. Ministerska naredba od 24. februarja 1898 je razveljavljena. Do zakonitega urejenja imajo začasno veljati ona načela in določila, ki so veljala do začetka delovanja naredbe od 22. aprila 1897, a razveljavljene z naredbo od 15. marca 1898.

Ta navzoča naredba stopi v veljavo z dnem razglasenja.

Dunaj 17. Razni klubi so imeli danes posvetovanja.

Dunaj 17. Listi javljajo iz Tridenta, da je državni poslanec Ivan baron Ciani naznanil svojim volilecem, da je položil mandat.

Praga 17. Povodom odprave jezikovnih naredeb so bile sinoči v Žižkovu velike demonstracije.

Praga 17. Danes je izšel manifest čeških poslancev z ozirom na odpravo jezikovnih naredeb. Manifest pravi, da ta odprava pomenja zmago onih, ki hočejo hegemonijo Nemcev ter pozivlja ves narod na boj v obrambo svojega jezika. V tem boju se morajo združiti vsi brez razlike stranke. V tem boju bo imel narod češki tudi družih slovanskih sobojevnikov.

Rim 16. V dobro obveščenih krogih zatrjujejo, da se komori skličeja na dan 16. novembra.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nvč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nvč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu 1. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov. Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26 Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Aequedotto št. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerno.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerno.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran,

ima gostilno v ulici Irene št. 1., toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko olo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Posrežba točna šene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22. Trgovci z dogami in sodarski mojstri, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerno.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v katerej se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik

Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar,

krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega in nufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošilja vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj,

trgovci, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

„Rojansko konsumno društvo“ razpisuje službo

krčmarja.

Zahteva se 300 gld. kaveije. Prednost ima oni ki ima na razpolago dobro kuharico. Ponudbe naj se pošilja, do 24 t. m. na „Konsumno društvo v Rojann“.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vseni bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 5 dnevnih odpovedi
po 2 ¹ / ₂ %	12 " "
po 3 ¹ / ₄ %	4 mesečni " "
po 3 ¹ / ₄ %	8 " "
po 3 ¹ / ₄ %	1 letni " "

Napoleone:

po 2 ¹ / ₂ %	proti 20 dnevnih odpovedi
po 2 ¹ / ₂ %	40 " "
po 2 ¹ / ₂ %	3 mesečni " "
po 3 ¹ / ₄ %	6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2¹/₂ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za več zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tujakšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Assicurazioni generali V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. gld. 58,071.673-84

Premije za potertati v naslednjih letih 30,541.700-64

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894. 169,929.625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894. 9,737.614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894. 292,401.706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančneje pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST Paziti na ponarejanja.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajna, po cenah, da se ni bati konkurence.